

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МИКОЛАЄВІ

(ТУ ДБР у м. Миколаєві)

вул. Погранична, 9, м. Миколаїв, 54020

E-mail: official@mk.dbr.gov.ua

сайт: dbr.gov.ua

код ЄДРПОУ 42341034

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Миколаїв

10 серпня 2023 року

Слідчий Першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Миколаєві) територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві, Приходько Віталій Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022150000001380 від 23.08.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, за погодженням з старшим групи прокурорів у кримінальному провадженні – прокурором другого відділу управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення Генеральної інспекції Офісу Генерального прокурора Ковчі Аттілою Ласловичем, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Андросовій Ірині Олександрівні, 25.09.1980 року народження, громадянці України, яка народилась у с. Доманівка Миколаївської області та проживає за адресою: вул. Лазурна, буд. 4А, кв. 136, м. Миколаїв, Миколаївська область, з вищою освітою, раніше не судимій, яка на час вчинення кримінального правопорушення перебувала на посаді прокурора Миколаївської окружної прокуратури Миколаївської області,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Зміст підозри та правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Андросова Ірина Олександрівна обґрунтовано підозрюється у вчиненні такого кримінального правопорушення:

– виправдовування, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, вчинені службовою особою, тобто злочину, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Андросова І.О.

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом керівника Миколаївської обласної прокуратури від 12.03.2021 № 208к Андросову Ірину Олександрівну з 15.03.2021 призначено на посаду прокурора Миколаївської окружної прокуратури Миколаївської області.

Згідно з ст. 1 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

Відповідно до ч. 1 ст. 3 вказаного Закону діяльність прокуратури ґрунтується на засадах:

- 1) верховенства права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю;
- 2) законності, справедливості, неупередженості та об'єктивності;
- 3) територіальності;
- 4) презумпції невинуватості;
- 5) незалежності прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків;
- 6) політичної нейтральності прокуратури;
- 7) недопустимості незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади;
- 8) поваги до незалежності суддів, що передбачає заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом;
- 9) прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації

довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання;

10) неухильного дотримання вимог професійної етики та поведінки.

Згідно зі ч. 2 ст. 15 зазначеного Закону прокурори в Україні мають єдиний статус незалежно від місця прокуратури в системі прокуратури України чи адміністративної посади, яку прокурор обіймає у прокуратурі.

Відповідно до ч. 4 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» прокурор зобов'язаний:

- 1) виявляти повагу до осіб під час здійснення своїх повноважень;
- 2) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом;
- 3) діяти лише на підставі, в межах та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України;
- 4) додержуватися правил прокурорської етики, зокрема не допускати поведінки, яка дискредитує його як представника прокуратури та може зашкодити авторитету прокуратури.

Згідно з вимогами ч. 3 ст. 18 Кримінального кодексу України службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Таким чином, Андросова І.О., будучи прокурором та обіймаючи посаду прокурора Миколаївської окружної прокуратури Миколаївської області, здійснювала функцію представника влади та була службовою особою.

Відповідно до ст. 4 Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів, затвердженого Всеукраїнською конференцією прокурорів 27.04.2017, професійна діяльність прокурорів ґрунтується на принципах:

- верховенства права та законності;
- поваги до прав і свобод людини і громадянина, недопущення дискримінації;
- незалежності та самостійності;
- політичної нейтральності;
- презумпції невинуватості;
- справедливості, неупередженості та об'єктивності;
- професійної честі і гідності, формування довіри до прокуратури;
- прозорості службової діяльності, конфіденційності;
- утримання від виконання незаконних наказів та вказівок;
- недопущення конфлікту інтересів;

- компетентності та професіоналізму;
- доброчесності, зразковості поведінки та дисциплінованості;
- поваги до незалежності суддів.

Згідно зі ст. 8 Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів прокурори зобов'язані при виконанні своїх службових повноважень дотримуватися політичної нейтральності, уникати демонстрації у будь-якому вигляді власних політичних переконань або поглядів, не використовувати свої службові повноваження в інтересах політичних партій чи їх осередків або окремих політиків.

Обіймаючи посаду прокурора, який відповідно до ст. 11 Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів повинен своєю доброчесністю, принциповістю, компетентністю, неупередженістю та сумлінним виконанням службових обов'язків сприяти підвищенню авторитету прокуратури та зміцненню довіри громадян до неї, в час, коли український народ героїчно протистоїть збройній агресії Російської Федерації проти України, Андросова І.О. як службова особа виправдовувала збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році, заперечувала цю агресію, а також виправдовувала та визнавала правомірною тимчасову окупацію частини території України, за таких обставин.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 постановлено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Декларацією про державний суверенітет України від 16.07.1990, на якій ґрунтується зазначений Акт, визначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V цієї Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Нормами статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь.

Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України.

У лютому 2014 року представники влади РФ, її збройних сил, спецслужб та інших осіб, шляхом вчинення дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону в порушення порядку, встановленого Конституцією України, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Гельсінського Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч.ч. 3, 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували, розв'язали і почали ведення агресивної війни проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України - Автономну Республіку Крим і м. Севастополь, здійснили тимчасову окупацію вказаної території, яка триває і на даний час.

В подальшому, у березні – квітні 2014 року в населених пунктах Луганської та Донецької областей, а також Автономної Республіки Крим розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених і прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, а також організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на зміну меж території України, насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні.

Крім цього, у березні-квітні 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ, її збройних сил, спецслужб та інших осіб, на території Донецької і Луганської областей, шляхом об'єднання терористичних груп, що діяли на території окремих районів вказаних областей, у стійке об'єднання трьох і більше осіб з чітким розподілом функцій, встановленням правил поведінки, обов'язкових для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, утворено злочинні організації «Донецька Народна Республіка» та «Луганська Народна Республіка», що відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичними.

Указом Президента України № 32/2019 від 07.02.2019 «Про межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях», частину територій Донецької та Луганської областей також визнано тимчасово окупованими територіями, що триває і по даний час.

За зверненням Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Російську Федерацію визнано державою-агресором, що затверджено Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, та Заявою Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», що затверджено Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

У світлі положень IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатка до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, одним із наслідків збройної агресії Російської Федерації, розпочатої проти України в 2014 році, стала тимчасова окупація частини території України.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, що проживають на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, громадянами РФ та світовою спільнотою, 21.02.2022 указом президента РФ «Донецкую народную республику» та «Луганську народну республіку» визнано державами.

З цією ж метою, 24.02.2022 о 5 годині президентом РФ оголошено рішення розпочати військову операцію в Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ, її збройних сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частин вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

Таким чином, 24.02.2022 збройна агресія Російської Федерації переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Зазначену обставину визнано у преамбулі Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, введено воєнний стан, який неодноразово продовжено та триває.

Ознаки збройної агресії наведено у статтях 1–5 Резолюції Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, членами якої є Україна та Російська Федерація, від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), зокрема:

- застосування збройної сили однією державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН;
- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої

держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Під час збройної агресії підрозділи збройних сил та інші воєнізовані формування Російської Федерації, а також створені, підпорядковані, керовані та фінансовані нею іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців здійснювали та здійснюють окупацію частини території України, невибіркові бомбардування об'єктів цивільної та військової інфраструктури, масові вбивства цивільного населення, блокаду морських та річкових портів України, а також шляхів судноплавства, напад на сухопутні, морські та повітряні підрозділи Сил оборони України, катування та вбивства військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань.

Таким чином, дії підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих нею іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців мають усі ознаки збройної агресії.

Андросова І.О. має вищу юридичну освіту, тривалий стаж роботи у галузі права та безпосередньо на посаді прокурора мала доступ до загальнодержавних засобів масової інформації, а тому не могла не розуміти протиправність збройної агресії Російської Федерації, яка розпочалась у 2014 році та переросла 24.02.2022 в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, а також незаконність тимчасової окупації частини території України.

Незважаючи на це, Андросова І.О., обіймаючи посаду прокурора Миколаївської окружної прокуратури Миколаївської області, будучи службовою особою, після неспровокованого та повномасштабного збройного нападу Російської Федерації на Україну в спілкуванні з іншими особами 29.03.2022 діючи умисно, з метою поширення російських наративів щодо військового вторгнення в Україну та переконання співрозмовників у них, неодноразово виправдовувала збройну агресію Російської Федерації проти

України, розпочату в 2014 році, заперечувала агресію, виправдовувала та визнавала правомірною тимчасову окупацію частини території України.

Так, 29.03.2022 Андросова І.О., в період з 18 год. 06 хв. до 20 год. 33 хв., перебуваючи у місті Миколаєві Миколаївської області, під час листування у мобільному застосунку «Telegram» із користувачем «Никитос» (ймовірно її син Андросов Нікіта Сергійович, 18.03.2004 року народження), діючи умисно, виправдовувала тимчасову окупацію частини території України військовими злочинами, які ніби-то чинять Збройні Сили України, зокрема написавши наступні повідомлення:

« Я сегодня в храме с отцом Николаем долго говорила., тоже войну обсуждали.. Он рассказал, что его прихожанка вчера первый раз вчера с сестрой на связь вышла - та с Мариуполя и с первых дней войны с ней не было связи. Вчера кратко отзвонились и единственное что сказала, что то что с ними делали азовцы это ужас.. Сестра спросила насильовали ли.. Та говорит, не раз и настолько извращённой и это при том, что город в активной боевой фазе(((говори когда РФ зашли, они им ноги готовы были целовать»;

«переслане повідомлення від Александр Ходаковский: Всё, сняли груз с совести - под прикрытием наконец-то вытащили гражданских, которые больше двух недель сидели заложниками в подвале многоэтажки под обстрелами»

«Так они сами занимают жилые дома., а как в спину стреляли и выбраться не давали((я очень много уже слышала., все не напишешь., наши зсу тоже жалко((Которые не нацики., но этого отребья нацистского на восточном направлении - тьма((»;

Продовжуючи свої суспільно небезпечні дії, в ході цього ж спілкування 29.03.2022 Андросова І.О., перебуваючи у місті Миколаєві Миколаївської області, під час листування у мобільному застосунку «Telegram» із користувачем «Никитос» (ймовірно її син Андросов Нікіта Сергійович, 18.03.2004 року народження), діючи умисно, виправдовувала тимчасову окупацію частини території України несамостійністю української влади та залежністю України від урядів інших країн, зокрема написавши наступні повідомлення:

«Я не приветствую такие методы., просто наши кукловоды с Америки ..а рф это конечно же не устраивает..»;

«Я к тому что укр под контролем запада.. РФ это конечно же не устраивает».

Продовжуючи свої суспільно небезпечні дії, в ході цього ж спілкування 29.03.2022 Андросова І.О., перебуваючи у місті Миколаєві Миколаївської області, під час листування у мобільному застосунку «Telegram» із користувачем «Никитос» (ймовірно її син Андросов Нікіта Сергійович, 18.03.2004 року народження), діючи умисно, виправдовувала тимчасову окупацію частини території України начебто розв'язаним українською владою збройним конфліктом на території Донецької та Луганської областей України, що точився з 2014 року, та недотриманням українською владою умов Мінських домовленостей, зокрема написавши наступні повідомлення:

«Сейчас те, кто виноват в войне на Донбассе отвечают и ответят., я очень на

это надеюсь

Ты думаешь иначе?

Кто ее поддерживал и не прекращал 8 лет?

Кто нарушал минские договоренности
8 лет?

Ты свято веришь тому, что на протяжении этих лет втирало и продолжает втирать в мозги наше сми.. И лень думать. Лень размышлять. Легче послушать очередные новости и не включать логику.

Мы жили в своем мире эти годы, думали о себе, своих собственных проблемах, быте, как заработать, строили планы и Мирились, закрывая глаза на действительность. Донбас не рядом, нас это не касается... И я в том числе... Не искала правды в заблокированных каналах, говорящих правду и что на самом деле происходит с приходом власти с 14 года. Власти, незаконно пришедшей путем военного переворота. Власти, у которой не было шансов выиграть на выборах после Яныка, тк имели в рейтинге всего 7% голосов. Но власти очень богатой, сумевшей привлечь к перевороту самое дно, силовиков из группировки правый сектор и упоротых националистов, для которых не существует ничего человеческого..

Сейчас за прошедшие годы они сумели найти рычаги, слова и тактики, чтобы врасти в наше общество.

Сломав историю под нужным углом,

Сумели привить большинству людей и молодому поколению ненависть к русским как к нации. Унижая ее святыни и превознося в герои бандитов.

Ты о Бандере много знаешь?..

Все, что происходит с 24 ф. Для меня, как и для многих шок. Но именно этот день заставил меня оглянуться назад.

И вспомнилось все как было, все, что происходило, как начиналось...

И Донбас сейчас для меня открылся как близкий.. Ты никогда не задавался вопросом, почему беженцы Донбасса молчат и их тема для нашего общества закрыта?

Почему они не хотят ничего рассказывать?

Это не только потому, что это их Боль.

Здесь есть страх. Страх непонимания и расправы за правду от зомбированного общества на нашей стороне границы..

Кто Именно стрелял и Что именно происходило на их земле во время этой войны.

У каждого свое мнение по поводу любого происходящего. Я на чужое мнение не претендую. Каждый имеет право. По конституции.

Но.

Это мнение всегда должно быть обосновано. И именно способность мыслить, уметь анализировать и обосновать, опираясь на факты, на историю (документы), и на живых людей, свидетелей той самой истории.».

Таким чином, Андросова І.О. підозрюється у виправдовуванні, запереченні збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовуванні, визнанні правомірною окупації

частини території України, вчинених службовою особою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Слідчий Першого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Миколаєві)
територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Миколаєві

Віталій ПРИХОДЬКО

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні № 22022150000001380 -
прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
Генеральної інспекції
Офісу Генерального прокурора

Аттіла КОВЧІ